

Eylül

– AhmetÇELİK · 07 Eylül 2020

Çok erken uyandığım sabah gibi
Sevmeyi yasaklamış tamah gibi
Böyle döner durursun semah gibi
Yıllar içinde tekten gelir eylül.

Kesildi ağaç kaldı kara dağlar
Yarin sehпасı akar dara çağlar
Oyuk, oyuk tepeler yara bağlar
Hayat tünelinden sen geçtin eylül.

Hatıralarım sensiz olmaz desem
Takvimlere kahrından dolmaz yasan
Yeşillikler benimle solmaz desen
Ağustosu nedensiz biçtin eylül.

Plato ve vadilerin kışsız donar
Uçmaz yuvadan yavru kuşsuz kanar
Yağmurun karın yoksa susuz yanar
Ömrümde yerini sen seçtin eylül.

Evlerde kurulur hep düğün dernek
Sana mı özgü dalda sürgün vermek
Giden gençliğe postu bugün sermek
Gönlümde hazana yol açtın eylül.

Sarı sonbahar çarkı senle başlar
Değişir başkalaşır yerle taşlar
Pul pul olur dökülür tenle yaşlar
Bana göre erkenden kaçtın eylül.

Babilden hiç eser yok gelen kimdi?
Sorsa ne oldu Gitti bilen şimdi
Bu gafleti gönülden silen yendi
Arzı aleme rahmet saçtın eylül.

Bunca sıkıntıya ve derde değsin
Gözlerin gizlendięi yerde sensin
Büküleceksen eęer ver de eęsin
Hayat olmasaydı sen hiçtin eylül.
06.08.2008
Ahmet elik